

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 29 - červen 1999

"Vyjdi ze své země...do země, kterou ti ukážu...
a budeš pramenem požehnání" (Gen 12,1.3b)

Moji milí farníci!

Když jsem v roce 1981 ve svém srdci zaslechl Boží volání ke kněžství, netušil jsem, že by »normální smrtelník« mohl prožít něco obdobného, co prožil náš »praotec Abrahám«.

Mezitím jsem udělal jinou zkušenost. Bůh skutečně volá, aby se člověk vydal na cestu »do země, kterou ON mu bude postupně ukazovat«.

Strašnická farnost a období, které jsem tu s Vámi prožil tvoří kus této země, do které mě náš Bůh zavedl.

Není lehké vydávat se vždy znovu na cestu...do »nové země«, do nejistoty, do neznáma... Každý člověk touží po svém »hnízdečku«...

«A budeš pramenem požehnání...« Ano, pro tento veliký Boží příslib se vyplatí riskovat dobrodružství s Bohem Života...

V jedné písni se zpívá: »Když k Ježíši odejdeme, ať nepláče pro nás žádný...«

Odejít za Ježíšem, následovat HO, jistě není důvodem k smutku. A přece je to pro nás lidi těžké, když se musíme na čas rozloučit. I Písmo svaté nám ukazuje, jak se křesťané v Efezu s pláčem loučili s apoštolem Pavlem (Sk 20,37). Je to lidské a svědčí to hloubce vztahů, které se vytvořily...

Přeji Vám, moji milí farníci, abyste se i Vy nebáli vydávat se na cestu s Bohem »do země, kterou ON chce ukázat právě Vám«. Pak se i Vy stanete »pramenem požehnání« pro všechny, s nimiž je Vaše životní cesta spojena. Kéž Vám k tomu Bůh na přímluvu Panny Marie uděluje vždy znovu své požehnání.

Když jsem k Vám přicházel, uvedl jsem, že strašnická farnost je pro mě »protekčním místem«, které pro mě vyhlédla Panna Maria. Ano, byla, je a zůstane - mou »první láskou«. Ujišťuji Vás, že si Vás »odnáším a uchovám« ve svém srdci!

S vděčností

váš P. Ladislav Štefek ISch

Věřím ve Svatého Ducha

Karl Rahner

*Věřím, že může zbořit mé předsudky
Věřím, že může změnit mé návyky
Věřím, že může přemoci moji lhostejnost
Věřím, že mi může dát fantazii k lásce
Věřím, že mě může varovat před zlým
Věřím, že mi může dát odvahu k dobrému.
Věřím, že může zvítězit nad mým smutkem
Věřím, že mi může dát lásku k Božímu slovu
Věřím, že mě může zbavit pocitu méněcennosti
Věřím, že mi může dát sílu v utrpení
Věřím, že mi může dát po bok bratra
Věřím, že může proniknout celou mou bytostí*

● Zprávy z farnosti

- Pout' do Staré Boleslavi uskutečnili farníci 24. dubna 1999.
- Pout' do Říma nastoupili farníci v poledne 26. dubna 1999. Zázitky z pouti jsou přílohou tohoto čísla VZKŘÍŠENÍ.
- Ve čtvrtek 24. 6. se ve farním sále uskuteční po večerní mši sv. koncert amerického zvonkového sboru "Allegro Handbell Choir" ze státu Illinois. Po koncertu bude následovat rozlučkové posezení s P. Ladislavem.
- Farní pouť do meditační zahrady p. Hrušky, do Plzně a do Kladruhu plánujeme na sobotu 18. září 1999. Přihlášky přijímáme ihned ve farní knihovně v půjčovných hodinách. Předpokládáme cenu 290,-Kč. Objednané obědy zajistíme.
- Nové zpěvníky, tolik potřebné na nedělních dětských mších, budou k dispozici od září 1999, kdy bychom také uspořádali koncert pro děti i dospělé. Součástí programu by měl být i křest nového zpěvníku a malé překvapení pro děti. Datum koncertu bude včas ohlášeno.
- 7. společenský večer farnosti se konal 27. dubna 1999. Tentokrát s názvem „Piánový“, ale snad se měl spíše jmenovat Podivný. Normální totiž byl snad jen úvodní Čajkovského koncert B-moll a tradičně dobré pohoštění. Dále už následovaly jen podivnosti - interpretka, která používá najednou celou klaviaturu, další interpretka, která sice umí skladby pro tři generace, ale z míry ji vyvede nezvedený kamarád, pianista, který místo na začátku (pro rozjaření publika) dorazí nakonec, stonožka, která dorazí kdoví odkud. Neobvyklý

byl i menší počet návštěvníků a o to větší dík patří organizátorům, kteří věnovali svůj čas i energii pro radost jiných. Marie

- Příprava na Velikonoce se nám moc nepovedla. Ve schránce ANKETA se ocitlo 9 (slovy devět) odpovědí - lístků. Jen 9 z nás myslelo na duchovní přípravu na Velikonoce? Peněz tam bylo dost, ale p. farář říkal, že někteří tam hází i příspěvky na kostel. Tak jací vlastně jsme?!

● Čtvrteční dětské mše

Strašničtí farníci si již zvykli na čtvrteční dětské mše svaté, které pořádáme již více než rok, v rozmezí 6 - 8 týdnů. Účelem je vytvořit v naší farnosti společenství rodin, které kráčí vstříc našemu Pánu. Po bohoslužbě jsme se až doposud scházeli na malé pohoštění a krátký zábavný program v učebně. Problém byl ale v tom, že se děti dostaly pozdě spát. Při minulém setkání jsme hledali řešení a závěr je, že od příště program bude již od 17 hod. a pak mše svatá.

Příští setkání, již v novém duchu, plánujeme na čtvrtek 24. 6. Tématem bude nejen rozloučení se školním rokem a poděkování za udělené milosti jako bylo vloni, ale i rozloučení s P. Ladislavem a poděkování za jeho obětavou službu. Všichni se zas můžeme těšit na skvělé pěvecké a hudební umění mladé skupiny KALOKAZHATIA. Tentokrát jim chtějí pomoci i naši nejmenší. Moc nás těší, že se děti osmělily a statečně chodí k mikrofonu přednést Pánu své prosby, nosí dary, pochopily, že kostel patří právě tak i jim a s radostí jdou k oltáři pomodlit se Otčenáš.

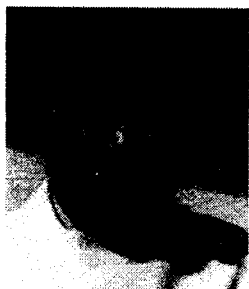
Milí rodiče, děti a všichni, kdo máte zájem a chuť posílit naše řady, přijďte mezi nás!
V&L

● Celostátní setkání mládeže na Svaté Hoře

Setkání na Svaté Hoře (17. - 22. srpna 1999) si klade za cíl nabídnout mladým lidem směr, který ukazuje ve svém evangeliu Ježíš Kristus. A ještě více než směr. Chce se pokusit skrze žité společenství, skrze program, setkání ve skupinách, skrze katecheze biskupů i ztišení v přírodě umožnit hluboké setkání s Kristem, který "ví, co je v člověku, který jediný to ví." (Jan Pavel II.)

Kdo z našich mladých má zájem o toto Setkání, přihlaste se v sakristii. Pout' organizuje sestra Veronika a Lída Buriánová. Veškeré bližší informace se dozvíte na vývěskách a na informační schůzce 24. 6. v 17,30 v rámci programu před dětskou mší svatou.
V&L

● Rozhovor s P. Ladislavem Štefkem, ISch

Otče Ladislave, strávil jste mezi námi, strašnickými farníky, jako kaplan 2 roky. Než jste k nám přišel, jistě jste měl nějaké představy a očekávání. Jak se naplnily?

Základní postoj, se kterým jsem začínal svoji pastorační službu, bych mohl vyjádřit následovně: Nepřišel jsem s úmyslem někoho měnit (tím není v žádném případě řečeno, že bych si nepřál, aby lidé na sobě pracovali a stávali se tak víc a více osobnostmi - sebou samými - podle Božího plánu), nýbrž se snahou a touhou být nápomocen jednotlivým bratřím a sestrám v jejich originalitě při jejím postupném objevování a uskutečňování. To mi pak umožnilo setkávat se se všemi, kteří o to projevili zájem, aniž bych musel mít obavu, že se mi nepodaří naplnit svoje vlastní představy a plány.

A dále: Pro dnešní dobu je - jak se mi zdá - velmi důležité, aby byl kněz zažitelný jako někdo, kdo žije úzké společenství s Bohem, ale také jako někdo, koho se mohou ti druzí "dotknout", kdo se bytostně zajímá (tedy nejen "jako") o život těch, kterým chce sloužit.

Bylo zde něco úplně jinak, než jste si představoval?

Mým oblíbeným životním motem již hezkou řadu let je: "*Všechno je jinak!*" Abych to trochu vysvětlil. Když se člověk otevře pro potřeby konkrétního života, pak musí počítat s tím, že ten který konkrétní život bude často zcela jiný, než jsem byl schopen si jej představit. Takže i zde, ve strašnické farnosti, bylo mnohé jinak, než jsem to zažil až doposud. Ale služba životu v sobě nese počítat se změnami a překvapeními.

Co Vám ve strašnické farnosti udělalo největší radost (případně, co Vás vůbec nepotěšilo)?

Co se týče "puntuální" radosti, pak mohu bez dlouhého přemýšlení poukázat na "dětskou půlnoční 1998". Ta pro mě znamenala vyvrcholení vánočních svátků.

● Farní pouť do Říma 1999

V pondělí 26. 4. ve 12 hod. nasedáme do auto-karu CK PALOMINO. Otec Klener nám žehná na cestu i P. Štefek se s námi loučí. Jedeme směr České Budějovice, celnice Dolní Dvořiště. Zde se musíme rozloučit s jednou účastnicí, která nemá v pořádku pas. Naštěstí jí vyjednala naše průvodkyně cestu do Prahy autobusem s Italy, kteří míří do Prahy. Je to nepříjemné, ale naše průvodkyně pí Zajičková nás nenechá dlouho smutnět, slibuje, že paní vezme do Itálie v červnu. Cestou nám popisuje okolí, vypráví, stále usměvavá, trpělivá, říkáme jí "mluvící kniha". Den nám končí i začíná vždy modlitbou a v Římě mší sv. v kapli na Velehradě.

První zastavení za hranicemi je v Rakousku v **Mondsee**. Přečasně jezero uprostřed lesů, v pozadí s monumentálním masivem Alp, obdivujeme je ještě za světla. Využíváme komfortního sociálního zařízení, které se pak opakuje s menšími odchylkami každé tři hodiny u benzinové stanice. Tunely pod Alpami projíždíme už za tmy.

Ráno v 7.30 hod. vystupujeme u hradeb města **Pisa** a s deštníky procházíme do historického centra. Město leží 10 km od Středozemního moře, je hlavním městem provincie, má 104 tisíce obyvatel a protéká jím řeka Arno. Až do 14. stol. bylo velkým přístavem, střediskem obchodu a toskánského umění, sochařství, malířství a stavitelství. Z dálky vidíme kostel, kde je uložen trn z Kristovy koruny. Do Pisy se uchýlil Michelangelo z Říma. Prohlédli jsme si baptisterium ze 13. stol. (obrovský kulatý dóm s velikou křtitelnicí uprostřed, do níž byli novokřtěnci ponořováni), chrám z 12. stol. s hrobkou Jindřicha VII. a složitým kovovým lustrem, který byl prý příčinou Galileových teorií. Slavná Šikmá věž se opravuje a v současnosti je již přichycena pěti lany. Proslulý hřbitov Campo Santo, v jehož podlaze z krásné původní dlažby jsou hrobky významných osobností a biskupů, byl v r. 1944 bombardováním značně poškozen (utrpěly hlavně fresky). Ještě procházíme městem přes tržiště k řece a pak plní dojmů a s promočenými botami ve 13 hod. ujíždíme k jihu.

Další zastávkou je město **Siena**, opravdu celé v barvě "siena pálená". Vystupujeme z autobusu opět před branami a vydáváme se do kopce historickým městem, úzkými uličkami k dómu Santa Maria Assunta z poloviny 12. stol s velkou kopulí a bohatou sochařskou výzdobou. Stavba je z bílého vápence a černého čediče ve vodorovných pruzích. Přečasná původní dlažba je zdobena výjevy ze Starého zákona. Na náměstí Campo s kašnou "štěstí" se každoročně 2. července pořádají lidové slavnosti s dostihy. Ještě navštívíme kostel San Domenico s lebkou sv. Kateřiny Sienské, kde se v tichu modlíme ke svěťci,

kteřá má příští den svůj svátek. A pak rychle zpět spletitými uličkami s trochou bloudění pod hradbami k autobusu a jedeme ještě více než 2 hodiny do Říma.

"Věčným městem" projíždíme kolem 20. hodiny plnými ulicemi další hodinu. Již vidíme Andělský hrad a kolem Vatikánu, dómu sv. Petra s Berniniho kolonádou - okna pracovny svatého Otce ještě svítí - přijíždíme k české ubytovně salesiánů Velehrad. Vítá nás usměvavý P. Vojtěch Hrubý a s moravským přízvukem vysvětluje zdejší pořádek. Během chvíle jsme ubytováni, popijíme teplý čaj, pak sprcha a pohodlný toužebně očekávaný spánek.

Řím - první velkoměsto již za Římské říše s 1 milionem obyvatel, dnes má 2827000 obyvatel. Je hlavním městem Itálie, protéká jím řeka Tibera s 25 mosty. Sídli zde FAO - organizace OSN pro výživu, zemědělství a lesnictví a správní orgány Itálie. V r. 1929 se stal Vatikán samostatným státem, kde sídlí papež a papežská kurie. Řím byl vybudován na 7 pahorcích (Kapitol, Palatin, Aventin, Quirinal, Viminal, Esquilin, Caelius), později byly připojeny Janiculum a Vaticanus. Z nejstarších částí města jsou zčásti zchovalé Aureliánské hradby s 10 branami, Forum Romanum, Titův oblouk, Koloseum - dnes z velké části zničené - je 48,5 m vysoké se 4 poschodími. Bronzový kříž z r. 1926 připomíná umučení křesťanů za dob císařů. Viděli jsme monumentální památník z bílého vápence s bronzovou pozlacenou jezdeckou sochou Viktora Emanuela II. a s fontánou. Navštívili jsme **Lateránskou baziliku** s relikviemi apoštolů Petra a Pavla, s kazetovým zlaceným stropem, bohatě zdobenou původní podlahou a pěti vchody. Bazilika je již opravena a skvěje se nádherou. Vedle v Lateránském paláci bylo dříve sídlo papežů, dnes tam má kanceláře zástupce sv. Otce. Ve vedlejší budově - dříve soukromé kapli papežů - jsou zabudovány "Svaté schody". Jsou to prý schody, po nich Kristus kráčel k Pilátovi. Prosebníci zdolávají schody kleče a přednášejí svoje prosby. Slyšet je zejména Italy a Španěly.

Chrám **Santa Maria Maggiore** je zčásti v lešení, i hlavní oltář je zakryt. Tento chrám Panny Marie Sněžné byl postaven v 5. stol., kdy bylo koncilium definováno božské mateřství Panny Marie. Také zde je úchvatný zlacený kazetový strop a bohatě zdobená mramorová podlaha, mozaiky korunování Panny Marie, nejvyšší zvonice v Římě ze 13. stol. vysoká 75 m.

Svatý Pavel za hradbami je po sv. Petru ve Vatikánu největší bazilikou. Stojí na místě, kde byl pohřben sv. Pavel. Roku 1823 chrám zničil velký požár a musel být znovu vybudován. Na velkém zeleném nádvoří stojí socha sv. Pavla. Je zde "Svatá brána" - dveře, které otvírá sv. Otec jen u příležitosti Milostivého léta. Chrám je 132 m dlouhý a 80 sloupů ho dělí na 5 lodí. Pod stropem jsou kulaté medailony všech dosavadních papežů počínaje sv. Petrem až po Jana Pavla II. Nad hrobem sv. Pavla je hlavní oltář s baldachýnem.

Chrám **Santa Maria sopra Minerva** postavený před r. 800 na troskách chrámu bohyně Minervy je vedle oltáře socha vzkříšeného Krista od Miche-

langela, v hlavním oltáři jsou relikvie sv. Kateřiny Sienské. V chrámu se právě konal koncert.

Chrám **Sv. kříže Jeruzalémského** je titulární bazilikou našeho arcibiskupa M. Vika. Ve zvláštní kapli jsou uchovány třísky z kříže, které přivezla sv. Helena, ~~marsova~~ ^{mořska} Konstantina, 2 trny, hřeb z kříže a prst sv. Tomáše. Ve vitríně je údajně i břevno z kříže jednoho z lotrů, kteří byli ukřižováni zároveň s P. Ježíšem.

V bazilice **Sv. Klimenta**, který byl čtvrtým papežem v pořadí, je v podzemí chrám ze 4. stol. a zbytky původního paláce, kde sv. Kliment žil. Horní část je ze 12. stol. V kapli jsou ostatky sv. Cyrila.

Ještě navštívíme **katakomby**, které až do roku 250 sloužily výlučně k pohřebním účelům. Pak byly ostatky - většinou mučedníků - přeneseny jinam. Ke katakombám jedeme známou římskou silnicí, po níž kdysi pochodovaly římské legie a která byla lemována kříži vzbouřených otroků - Via Apia. Katakomby byly za hradbami Říma. Jsou až čtyřpatrové s výklenky ve zdech, kam se položil mrtvý a výklenek se uzavřel mramorovou deskou. Vedle hrobů jsou malé výklenky, kam se dávaly lampy, kterými si návštěvníci hrobů svítili. Chodby dosáhly délky až 600 km. Od 5. století se již v katakombách nepohřbívalo, ale staly se místem uctívání.

Naše první cesta, na niž jsme se velmi těšili, směřovala na **audienci u sv. Otce** ve středu ráno. Již od 8 hodin se náměstí před katedrálou sv. Petra zaplňovalo poutníky. Naše vstupenky byly v prvních řadách skoro pod schody, kde usedl sv. Otec. Poutníci byli snad ze všech částí světa. Sv. Otec k nám promluvil sám, byl to nezapomenutelný zážitek, odpověděli jsme hlasitým pokřikem a máváním. Otočil se k nám a pokynul také. Vyřizujeme jeho pozdravy.

Druhý den pobytu jsme navštívili vatikánská muzea. Viděli jsme toho tolik, že si teprve postupně vybavujeme jednotlivé zážitky. Ale o **Sixtinské kapli** se zmínit musíme. Je zrestaurována do původního stavu tak, jak ji dokončil Michelangelo. Zářivé barvy stvoření člověka, stvoření Evy a nakonec ohromující poslední soud se musí vidět, to se nedá popsat.

Odpoledne jdeme do **baziliky sv. Petra**. Provází nás P. Pavel. Mladý salesián, milý, s přehledem a dobrou znalostí, upozorňuje nás na spjitost s naším národem. Jediný oltář cizího světce je oltář sv. Václava v boční kapli. Procházíme chrámem, který je 211,5 m dlouhý, hlavní loď dosahuje výšky 44 m. Bohatou výzdobu popisovat nemůžeme. Obdivovali jsme se původní nádherné dlažbě. Jsou v ní i míry světových chrámů, také našeho sv. Víta. Celý vnitřek katedrály je zrestaurován, bronzová černá socha sv. Petra sedí v křesle, drží klíče a druhou rukou žehná. Nad obětním stolem je bronzový baldachýn - hlavní dílo Berniniho. Dole pod ním je hrob sv. Petra. Chvilu se tiše modlíme, zastavíme se i v boční kapli s Nejsvětější svátostí. V kryptě, kde jsou pohřbeni papežové, je i hrob našeho arcibiskupa kardinála Josefa

Berana, který v Římě v exilu zemřel. V boční kapli vedle vchodu do chrámu se opravuje prostor s Michelangelovou Pietou, která je nyní za neprůstředným sklem. Ještě jednou pohled do Michelangelovy kopule nás uchvacuje. Neradi se loučíme s nádhrou monumentu naší církve a kolem krásných kroupenek ve tvaru velikých lastur, které drží andělíci a kde se dávají fotografovat Indky v nádherných sáří a Japonky ve sportovních bundách, pospícháme k autobusu, který na nás za Berniniho kolonádou smí čekat jen 10 minut.

Jedeme ke klášteru trapistů, mají právě pobožnost, využijeme jejich obchůdek k nákupu eukaliptového likéru a bonbónů, jejich výrobků. Na Velehrad se větší část poutníků vrací až po 21. hodině po pěší procházce nejstarším Římem. Večer se sbalíme a ráno po mši sv. se loučíme s pohostinnými salesiány, P. Vojtěchem, P. Pavlem a studentem Jiřím, kteří zde pracují.

Ještě poslední pohled na chrám sv. Petra a jedeme na dálnici směr **Orvieto**. Lanovkou a autobusem se dostáváme do centra historického města, postaveného na skále přímo před nádhrou bazilikou - dóm Korunování Panny Marie ze 13. stol. Uvnitř je kaple Bolsenského zázraku s korporálem potřísněným krví, která prý stékala z hostie při proměňování - pražský kněz ~~neprůstředně~~ prý pochyboval o přítomnosti Kristova těla. Na paměť tohoto zázraku ustanovil r. 1263 papež Urban IV. slavnost Božího těla. Chrám je černobílý - hlazený čedič s vápencem, fresky od Signorelliho. Obdivujeme bohatě zdobené průčelí. V přilehlých uličkách jsou krámký s lidovou keramikou. Po prohlídce mohutných hradeb s vyhlídkou do okolí odjíždíme do **Florencie**. Zastavujeme na vyhlídce nad Florencií s kopií sochy Michelangelova Davida. Metropole Toskánska s krásným okolím Apenin má 436 tisíc obyvatel. Autobus zastavil na nábřeží řeky Arno a my jdeme procházkou městem, které přivedl k vrcholnému rozkvětu v 15. stol. rod Medičejských. Město bylo za II. světové války ostřelováno a v r. 1966 ho postihla povodeň, která zatopila některé domy až do výše 4,90 m. Mnoho památek bylo poškozeno. V chrámu Sv. Kříže jsou náhrobky slavných osobností i oltářik Maxmiliána Kolbeho. Na náměstí v Palazzo Vecchio je dnes radnice, u vchodu s Michelangelovými sochami. Dóm Santa Maria del Fiore září kararským mramorem ve všech odstínech zelené, růžové a bílé. Ve 106 m vysoké kopuli jsou fresky od Michelangela - Poslední soud. Před dómem uprostřed náměstí stojí baptisterium, osmiboká stavba postavená na římských základech - jen nakukujeme na bohatě zdobený zlatý strop. Přejíždíme k nábřeží k mostu Ponte Vecchio, nejstaršímu mostu přes řeku Arno zvanému "most zlatníků". V arkádách mostu jsou jejich obchody. Na galerii nezbyl čas, po menším občerstvení odjíždíme ve 20 hod. domů.

Za rozbřesku zastavujeme na Mondsee. Ti, co nespí, se loučí pohledem na Alpy. Poslední zastávka v Rakousku byla v obci Kefermark ráno po 7 hodině, kde ve farním kostele je 14 m vysoký oltář vyřezávaný z lipového dřeva. Obědváme v Miličině a ve 14 hod. se loučíme před naším strašnickým kostelem. Bohu díky za krásné zážitky a šťastný dojezd!

Alena Javůrková

Mojí velikou radostí byly a jsou veškerá osobní setkání s farníky (a samozřejmě nejen s nimi). A tady nečiním rozdílu mezi mladšími a staršími, protože moje srdce chtělo a chce patřit všem.

Jdete na nové působiště. Máte mnoho nových zkušeností. Změnily se nějak Vaše představy?

Ano i ne. Jistě budu i nadále vycházet ze snahy pomáhat druhým postupně objevovat a uskutečňovat jejich zcela jedinečné osobní poslání, které Bůh vložil do každého člověka. (To je koneckonců obsahem charizmatu schönstattské spirituality.) Pro pastorační nehraní rozhodující roli vzdělání a množství vědomostí, nýbrž ochota a připravenost darovat do každého setkání svoje vlastní srdce a umožnit ostatním, aby nějakým způsobem pocítili lásku tohoto srdce.

Když má člověk rád ty, pro které tu chce a má být, pak si vytvořil velmi dobrou půdu pro svoji pastorační, protože pro ně vytvořil prostor ve svém vlastním srdci. Nebojme se otevřít svá srdce Kristu i lidem!

Součástí každé mše svaté je tzv. preface, kde se kněz modlí: "*Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, abychom ti, Bože, vždycky a všude (a za všechno) vzdávali díky...*"

Mojí milí farníci, čas mé služby u vás se naplnil. Měl bych toho velmi mnoho, co bych Vám v tuto chvíli rád řekl. Avšak jedno chci zdůraznit: Děkuji Bohu a Vám všem za čas, který jsem tu směl prožít. Děkuji za každý den, za každé setkání, za každé vlídné slovo, za každý úsměv, děkuji za všechno, s čím jste se mi chodili svěřovat, děkuji Vám za důvěru, děkuji Vám za lásku, kterou jsem zde zakusil...

Strašnická farnost byla, je a zůstane mojí "první láskou". Exupéry hovoří ve svém "Malém princí" o tom, že "každý člověk je zodpovědný za to, co k sobě připoutal". Strašnická farnost zůstane jednou "z růží, o které jsem ve svém životě pečoval", a proto na ni nemohu nikdy zapomenout!

Svěřuji Vás všechny do ochrany naší milé Matky a Královny. V jejím srdci se můžeme nadále setkávat.

Za rozhovor děkuje A. Hofmannová

Milý Otče Ladislave! Loučíme se s Vámi neradi. Děkujeme Vám za laskavou péči o nás a přejeme Vám v příštím působišti Boží požehnání a mateřskou ochranu Panny Marie. Budeme na Vás s láskou vzpomínat.

Vaši farníci

● Nový katechismus - IV. pokračování

Tak jako Catechismus Romanus (tzv. Katechismus Tridentského koncilu - poprvé vydán r. 1566), tak také nový Katechismus katolické církve (dále KKC) potvrzuje, že neoddělitelnými zdroji církevní nauky a života je Písmo svaté a církevní tradice. Obě prameny ze stejného Božího zdroje. Jan Pavel II. zdůrazňuje nutnost čtení Bible spolu s vědeckými výsledky jejího studia a věrnost církvi. Vzdělání ve víře znamená víc než subjektivní zkušenost nebo „existenciální zasažení“ - potvrzují kardinálové Ratzinger a Schönborn. Nauka a život nesmějí být v protikladu. Lepší chápání víry prohloubí i důvěru v tuto víru a v životní cestu, které nás víra učí. Jinak může chápat víru dítě, jinak dospělý člověk. Proto je třeba, abychom četli duchovní literaturu a pozorně poslouchali výklady kněze. V co věříme, je tedy obsaženo hlavně v Credo (Věřím v Boha) a v KKC je rozvedeno na 275 stranách.

Důležité pro nás je jak žít, aby náš život odpovídal důstojnosti člověka a křesťana. KKC nejprve uvádí nauku o posledním cíli, blaženosti a pak teprve nauku o prostředcích, které dal Bůh lidem k dosažení tohoto cíle: rozumu a svobodné vůli a zákonu a milosti, jimiž mu na této cestě Bůh pomáhá.

Svoboda je předpokladem skutečně lidského mravního jednání.

Svědění posuzuje mravnost našeho jednání.

Ctnosti jsou dispozice k mravnému jednání a vznikají z trvalého mravního konání.

Hřích je špatně vedené lidské jednání, které vede mimo pravý cíl. Jeho skutečnost je plně zřejmá teprve ve světle milosti. Hřích je přestupkem vůči rozumu, pravdě a správnému svědomí, je urážkou Boha, který stvořil člověka. Rozlišování smrtelného a všedního hříchu je měřeno podle měřítka lásky. Smrtelný hřích odvrací člověka od Boha. Je to skutek, který má za předmět závažnou věc, je spáchán s plným vědomím a svobodným souhlasem. Závažná věc je upřesněna deseti příkázáními.

Zákon „božský i přirozený“ ukazuje člověku, jakou cestou má jít, aby konal dobro a dosáhl svého cíle - povolání k božské blaženosti.

Milost člověka posiluje.

Boží spása - člověk povoláný k blaženosti, ale zraněný hříchem, má za potřebí Boží spásy. Boží pomoc je mu poskytována v Kristu prostřednictvím zákona, který člověka řídí a milosti, která ho posiluje.

(pokračování příště)
Z pramenů připravila JaN

● SOUŽITÍ - Jaké bylo a co přineslo otci Ladislavovi a nám?

Otec Láďa si sebou do Strašnic přinesl mimo jiné i tyto zásady: "Každý dar je úkol" a také "Nechci nikoho měnit, ale pokud budou mít druzí zájem se změnit, tak jim v tom chci být nápomocen".

Přišel žít mezi nás, a to znamenalo nejen změnu místa, adresy, ale především nové prostředí, poznávání nových lidí, jejich radostí i problémů. Strašničtí famáci tak měli další možnost "sáhnout si" na kněze. "Žádný věk u mě nemá privilegium, i když ne že bych to se všemi generacemi dobře uměl", říká P. Láďa. Je

otevřený osobním setkáním a rozhovorům, během nichž si obě strany navzájem vyměňují své názory, postoje a zkušenosti. Vítá kladení otázek či diskusi, ne jen pouhé přivukování. Nedělá si však patent na rozum a dovede přiznat "neznám; nevím". Vědomosti považuje za důležité, ale nikoli nejdůležitější při práci s lidmi. Říká: "Uvědomil jsem si, že nejdůležitější je nabídnout své srdce".

Během jeho působení ve Strašnicích jsme mu my, zdejší lidé, podle jeho slov umožnili naplňovat jeho představy, což se stává velkým povzbuzením pro jeho další cestu.

A jaké jsou pohledy mladých?

➤ P. Láďa pomalu a nenápadně vplul do mého života. Již brzy jsem zažнал, že mne nenásilně obohacuje. Nenutí, nečiní nátlak, ale vyzývá k přemýšlení o věcech, o kterých se člověku přemýšlet nechtělo, nebo ho ani nenapadlo, že by se o tom přemýšlet dalo. Je pro mne výzvou k hlubšímu vztahu k Bohu i k lidem v mém okolí, k uvědomělejšímu prožívání všedních věcí, včetně práce. Pomohl mi znovu si uvědomit, že je potřeba a je možné vnímat víc než jen svou činnost, že je možné se oprostit od předsudků a zaujatosti a znovu se pustit do věcí, které bych jinak vzdal.

➤ Líbí se nám, jak zve P. Láďa na modlitbu děti k oltáři. Myslíme si, že tyto chvíle mají pro děti svůj význam a přináší jim radost.

➤ V těžkých chvílích dovedl povzbudit. Dobře umí naslouchat lidem, nedělá nad nikým závěry. Umí poradit a pomoci. Hledá na lidech to dobré, má porozumění pro slabosti druhých. Líbí se mi, že má mnohostranné zájmy. Naučil mě více si všímat druhých lidí a víc jim naslouchat.

➤ Otec Láďa nám v rámci společných setkání nabídl hlubší sdílení se s knězem, a to nejen v rovině duchovní, ale i obecně lidské. Diskuse na různá témata mě nutily k dalšímu přemýšlení i k "praktickým zkouškám". Jeho postoj k člověku ve mně posílil víru a naději, že stojí za to jít kupředu, i když se nám zdá, že postupujeme jen nepatrnými krůčky.

➤ Rozhovory s P. Láďou pro nás byly vždy plné naděje a povzbuzení. Otec patří k opravdovým lidem, kteří odložili přehnanou formalitu a nebojí se projevit svou lidskost. Když jsme s ním mluvily, mluvily jsme s knězem, ale především s člověkem.

Jak je z výpovědí mladých vidět, to, co si P. Štefek předsevzal, splnil velmi dobře. Jsme rádi, že jsme se i my stali na čas součástí jeho života a společně se snažili hledat své cesty. Díky za toto soužití. Helena a spol.

● Doba dovolených

Je doba dovolených - doba, kdy nás nebudí zvonění budíku, nedostihne nás příkaz vedoucího, neruší zvuk telefonu - doba oddechu, osvěžení, útěku z města, času pro děti, pro sblížení rozptýlené rodiny.

Doba návratu k přírodě, ale i doba návratu k tobě, Pane, pro něhož nám ve shonu života a práce nezbyval čas. Doba k osvěžení nejen těla, ale i duše. KT

*Největší umění
stárnout s radostným srdcem*

Odpočívat, kdybys chtěl pracovat.

MLčet, když druzí neuznávají tvou životní moudrost.

Umět si odepřít to, co tě dřív těšilo.

Poslušně a tiše nést kříž.

Hledět na druhé bez závisti.

Věrně kráčet cestou, kterou tě vede Bůh.

Přijímat pomoc druhých, kterým jsi dříve pomáhal sám.

Pokorně přijímat nemohoucnost, i když bys rád byl užitečný.

Potom přijde to nejkrásnější -

Bůh pro tebe vybral tu nejužitečnější práci:

Můžeš mít stále sepnuté ruce

a svolávat Boží požehnání na celý svět!

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svatě zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: čtvrtek po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy: Stř 17 - 18 hod., Ne 10 - 11 hod. (mimo prázdniny)

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod.

Chrámový sbor CANTUS AMICI: zkoušky PO 19 - 21 hod.

Chrámový sbor KALOKAGATHIA: zkoušky Čt 17 hod. ve farní klubovně

Laická linka důvěry: Stř 16 - 17 hod. ve farní knihovně (mimo prázdniny)

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Prodej duchovní literatury: každou poslední neděli v měsíci.